

Vi har fat i den lange ende. Der bliver ikke fillet med hverken det ene eller det andet. Det historiske grundlag tilbage fra det danske forbehold i Edinburgh er, som det altid har været. Det er danskernes forbehold, det respekterer vi fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen også jeg undrede mig lidt over fru Pernille Frahms beskrivelse af, at hun ikke kunne forklare folk, at vi havde et forbehold, der stadig væk gjaldt. Jeg synes faktisk, det er forholdsvis enkelt.

Vi var medlem af en forsamling, hvor vi havde nogle samarbejdsområder, vi ordnede på det mellemstatslige grundlag, og det ønskede Danmark vedblivende at have. Så ville de 14 andre lande ordne det på en anden måde, og vi havde for længst sagt: Hvis andre vil ordne det på en anden måde, må de gerne det, men vi vil altså fortsat ordne det på vores måde.

Sådan blev det efter Amsterdamtraktaten, og det er det, der gør, at vi har denne lidt komplicerede konstruktion nu, og som stadig væk gør, at det danske samarbejde på det område foregår på det mellemstatslige grundlag.

Jeg synes ikke, det er svært at forklare, medmindre man har et ønske om at sprede forvirring, medmindre man har et ønske om at sprede utryghed om det, for så kan man selvfølgelig godt gøre det kompliceret.

Jeg synes, det er logisk, det er fremadskridende. Det beskriver, at vi har holdt fast i forbeholdet. Det gør det besværligt, men o.k., sådan er vilkårene. Det er sådan et vilkår, vi har fået pålagt af befolkningen, og det lever vi med.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Men er det så ikke sandt, at hele presset på det danske forbehold er opstået i direkte forlængelse af, at det her Folketing imod SF's ønske bl.a. først vedtager, at Danmark skal være medlem af Schengen, for bagefter at benægte, at det giver problemer, at Schengen er blevet en integreret del af Amsterdamtraktaten, en integreret del af unionsprojektet?

Dermed er man i gang med den øvelse, som ministeren skal af sted til et uformelt møde om om ganske kort tid, og man skal finde ud af, hvilke aftaler der var mellemnationale, dengang Schengen var Schengen, og som nu skal til at være overnationale og flyttes over i søjle 1.

Hele den problematik har sit direkte ud-spring i, at det her Folketing i huj og hast skulle melde Danmark ind i Schengen, inden vi skulle stemme om Amsterdamtraktaten.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Lige for historieskrivningens skyld: Danmark havde i årevis forberedt sig til at blive medlem af Schengen – i årevis, lige siden 1992 tror jeg, eller måske oven i købet tidligere.

Problemet var, at vi ikke kunne bibeholde den nordiske pasunion. I det øjeblik Norge sagde, at de godt ville være medlem af Schengen-aftalen, sådan at man kunne bibeholde den nordiske pasunion intakt, selv om Sverige og Finland også kom med i Schengen-aftalen, da sagde Danmark: O.k., så skal vi selvfølgelig alle sammen være medlem af Schengen-aftalen.

Sådan var den kronologiske rækkefølge i beslutningsprocessen, og derfor måtte det ske i foråret 1996, at Danmark tiltrådte Schengen-aftalen, for på det tidspunkt sagde Norge, efter at Sverige og Finland var blevet fulde medlemmer, at de også godt ville være med. Ellers skulle vi lægge en ydre grænse midt ned gennem Den Skandinaviske Halvø, hvilket alle selvfølgelig kan se ville være fuldstændig upraktisabelt.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Danmark har i årevis været observatør i Schengen. Danmark har været på tilskuerpladsen.

For nogle har det projekt gået ud på, at Danmark skulle ind, så snart der var en mulighed for det. For andre har det været et forsøg på at forhindre lige præcis den udvikling, som så kom i gang.

Vil det sige, at det, at man har en observatørpost, sådan er første skridt til at gå ind i det egentlige? Vil det sige, at Danmarks observatørpost i WEU f.eks. også skal opfattes som et trinbræt til, at Danmark skal være fuldt medlem i WEU?

Sådan har jeg ikke oplevet den observatørpost, og jeg tror faktisk også, det kom bag på temmelig mange mennesker, at vi fra det ene øjeblik til det andet kunne få Danmark meldt ind i noget, der var så omfattende som Schengensamarbejdet.